

TÓTH SÁNDOR: FELESÉGEM

A HÁZI ÁPOLÓNŐ

Bevált az új egészségügyi szolgálat Szegeden

Ki gondolná arról a csinos, fekete hajú fiatalasszonyról, aki nap mint nap kerékpárjával fáradszónul járja a várost, hogy éppen hivatásában fárad. A kerékpárra akasztott kis női táskában ugyanis injekciós fiolákat, injekciós tűket, kötszereket, orvosságokat visz. Gondolataiban pedig már valamelyik betegénél jár, házszámokra emlékszik és közben aggódik, vajon jobban van-e már az az idős néni ott a Marx téren. Elég is volt a találós kérdésből — a csinos fiatalasszony Stein Sándorné szegedi házi ápolónő.

Két évvel ezelőtt,

1959-ben Budapest után először Szegeden alakult meg a házi ápolónőszolgálat. Az első évben öt házi ápolónőt alkalmaztak, majd miután látták, hogy tevékenységük milyen hasznos, mennyire segíti a körzeti orvosok munkáját és a szegedi betegellátást, 1961-ben már tíz főt alkalmaztak. Így is kevesen vannak még, s — mint az SZTK szegedi alközpontjának vezetői elmondták — amint lehetőség lesz, további ápolónőket alkalmaznak házi betegápolásra.

Az asszisztensnők beosztása a következő: három körzeti orvos mellé jut egy, ami azt jelenti, hogy egyik nap egyik helyen, a másik nap a másik helyen segít-kezik. Steinné például reggel fél 8-kor kezd a munkát, meglátogatja a fekvő-betegeket, majd jelentkezik a körzeti orvosnál, ahol segít az orvosnak, ha szükség van rá, a rendelői beteg-ellátásban is, utána pedig átvesszi a címeket és megy betegeket ellenőrizni, köztö-zni, injekciókat adni. Mivel

három körzeti orvoshoz

tartozik, ezért hétfőn, szerdán és pénteken két rendelőben, a Feltámadás utcai körzeti, valamint a Párizsi körúti szintén körzeti orvosi rendelőben segédkezik, illetve végzi a körzethez tartozó betegek otthoni ellátását. Kedden, csütörtökön és szombaton pedig Szabó Klára doktornő mellé szól a beosztása. Stein Sándorné 1960 november óta végzi ezt a fáradságos munkát. Szülész-női képesítése van, jelenleg pedig ápolónőtovábbképzésre jár, a jövő hónapban vizsgázik.

A Gutenberg utca 31-ben

mint kedves ismerőst

tessékelik befelé. Míg injekciót ad, lázt mér, addig

a háziasszony elmondja, milyen jó véleménnyel van a házi ápolónőszolgálatról. A télen például öt ápolót és bizony túlmenően az injekciódáson, ha kellett, teát főzött, párnáját megigazította, sőt ha kérték, az orvosságot is kiváltotta. Eközben Steinné végez, jobbult kíván és máris indul tovább. Dél van és még 11 helyre kell mennie, pedig most nincs is sem influenza, sem egyéb járvány. A télen bizony volt olyan nap, hogy

20 beteghez is el kellett mennie. A házi ápolónő egyik legfontosabb feladata, hogy olyan betegekhez menjen és ott segítsen, ahol magára hagyott, egyedüli emberek vannak. Akadt olyan idős asszony is, aki mikor már meggyógyult, akkor is kérte, jöjjön el hozzá, úgy megszerette. S a fekete fiatalasszony, társaival együtt, fáradszónul tesz eleget nemcsak hivatali, hanem az emberség diktálta kötelességének is.

Van már látogatója

Horváth Gyuszikának is

»Horváth Gyuszikát nem szereti senki« című cikkünkben számoltunk be arról, hogy milyen törést okoz az állami gondozott gyerme-

kek fejlődésében, ha nem kapnak egyéni szeretetet. Mint akkor megírtuk, a Londoni körúti nevelőotthonban 26 gyermek volt — az egész városban pedig több száz —, akihez soha nem jött látogató, aki nem érezte a családi otthon melegét. S mit mond most Kiss Sándor, az otthon igazgatója?

— Aznap, amikor a Dél-Magyarországon a cikk megjelent — emlékezik vissza — több százan keresték fel intézetünket. Szinte nem akartunk hinni a szemünknek és a füllünknek, egész nap csengett a kapun a csengő és az irodában a telefon. Nemcsak családok, hanem üzemi nőtanácsok is jelentkeztek patronáló szülő-nek.

Azt hitték, csak kezdeti lesz ez a felbuzdulás, de nem így történt. Erre Horváth Gyuszi kedélyváltozása, jókedve a legjobb bizonyíték.

— Ugrásszerűen fejlődött az eltelt egy hónap alatt Horváth Gyuszi — mondja nevelő tanára. — Természetesen legelőször őt keresték, sőt örökre is akarták fogadni vendégül. Berneckel Pál Deák Ferenc utca 25/a. szám alatti lakos, szegedi gépész és családja látja vendégül minden ünnepnapon a kis Gyuszi, sőt most nyáron, a szünidő alatt hosszabb időre magukhoz akarják venni, utána pedig, amikor teljesen összeszokott a család, örökbefogadják Gyuszikát.

Nemcsak Horváth Gyuszikát, de még tíz társát is egész nyárra máris elvitték patronáló szülei. Így van, aki Szegeden nyaral szüleinél, de olyan is akad, aki Balaton mellé, vagy országjárásra vitte vendég gyermekét. A 26 gyermek közül 15 gyerekre már bejelentették a vendégszülőket az örökbefogadási igényt. Így például Szélpál János Lomnici utca 17. szám alatti lakos, MÁV dolgozó Deme Lacikát fogadja örökbe. Széll Ernő, a Vasútforgalmi Technikum szakoktatója még nem döntött, két fiú közül melyiket válassza. Mint elmondta, neki már nagy, 17 éves lánya van és mindig az volt a vágya, hogy legyen egy kislánya is. Most legközelebb a kislánya választ majd magának testvért, akit aztán annak rendje és módja szerint örökbe fogadnak, s a nyáron már magukkal viszik üdülni.

Horuczi Lászlóné

Nyári gyakorlaton

Szegedi vegyészjelöltek a Baranya megyei kokszművekben

Ma már nem kell sajnálkozni azon, hogy technikum, egyetemi hallgatók a nyári vakáció egy részét az ország különböző üzemeiben töltik. Kicsit inkább irigyelni kell ezeket a fiatalokat, akik ma már olyan körülmények között élnek, hogy tanulhatnak és dolgozhatnak, s tanulmányaikhoz

gazdag élettapasztalatot

szereznek, mikorra megszerzik diplomájukat.

A szegedi egyetemi hallgatók, vegyészjelöltek közül például többen a Baranya megyei kokszművekben dolgoznak a nyáron. Köztük Joó Imre harmadéves hallgató is úgy fogja fel ezt a gyakorlati munkát, mintha valami kalandos utazásban lenne része. Hosszan és lelkesen beszél munkájáról, hiszen már az sem minden-napi dolog, hogy eddig a negyedik évfolyamosok mentek gyakorlati munkára, idén pedig már a harmadévesek is a szakmájukhoz szükséges területen dolgozhatnak.

A harmadévesekkel együtt összesen

14 szegedi

fiatal öt héten át a kokszművek megbeszült dolgozója. Háromnaponként más-más üzemszám munkájával ismerkednek meg.

Joó Imre így beszélt eddig ott töltött napjaikról:

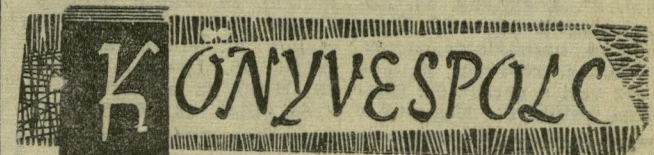
— Minden reggel beszámolunk a mérnök elvtársnak az előző napi munkánkról, tapasztalatainkról. Akinek kedve van, még

»repetázhat« is. Ha ugyanis valamit nem értünk, nyugodtan megkérdezhetjük. Kérdéseinkre mindig kielégítő választ kapunk. A negyedikesek nagy halom külföldi szakirodalmat is kaptak. Az egyik kislány, Éva, emiatt sirva is fakadt. Ez úgy történt, hogy a kezébe nyomtak egy csomó szakirodalmat és tréfálkozva azt mondták: estig csak megbirkózik vele? Éva viszont ezt komolyra vette, s ezért elírta magát. Az itt töltött öt hétről majd tanulmányt írunk, méghozzá igen nagy gonddal, mert valószínű, hogy osztályozni fogják.

Joó Imréről még azt is elárulhatjuk, hogy tulajdonképpen

nagy élménye

minden nyáron a Szegedi Szabadtéri Játékok. Ő sem készül kisebb izgalommal — sőt talán nagyobb — az ünnepi hetekre, mint bármelyik nagy művésznő. Ott énekel a játékok kórusában. Ott volt tavaly is, s az idén se szeretne kimaradni a produkciókból. Akkorra ugyanis az öt hét gyakorlati idő letelik, s Joó Imre ismét ott lehet a Szegedi Szabadtéri Játékok énekarában. Addig viszont első a tanulás, első a tapasztalatok megszerzése a gyakorlati munkában, hogy tanulmányi felkészültségét még gazdagabbá tegye.

NÁDAS JÓZSEF: LÁNG ÉS KOROM

A szerzőnek tulajdonképpen életrajzi regénye ez a könyv, de mégsem egy ember életének rajzát adja, hanem kor- és társadalomrajzot is. A négy-öt évtizednyi idő alatt sok minden történt vele: megrokkant az első világháborúban, utána hazajött és részt vett a forradalomban. Miután a Tanácsköztársaságot verbe fojtotta a forradalom, külföldre menekült és megjárta az emigránsok keserves útját. Megfordult Bécsben, Berlinben, Prágában, Párizsban, megismerkedik sok fajta emberrel és sok fajta művész iránnyal. Ismét hazatér, vállalja a hatósági üldözést, botladozik a nagy ügy szolgálatában, de jól vagy rosszul, mindig együtt halad a társadalmat átforgatni akaró harcokkal. Könyvéről ő maga mondja az olvasónak: »Találsz benne lírai hangot, találsz anekdotát, mosolyra készítő derűt, szenvedélyes, tragikus cirádát...« Őszintén beszél és nagyon érdek-sen. Az izléses, szép könyv a Szépirodalmi Könyvkiadó dicséri.

KÖNYV LAJOS: HAZAI TÁJ

Az utóbbi két-három év költői termésének gyűjteménye ez a kis kötet. A múlt sötét képeitől a jelen nagy átalakulásáig sorakoznak benne a versek, amelyek szépségük-nél, líraiságuknál fogva megáradják az olvasót. Mintha a költő újra végighaladna élete megtett útjain, hogy annál meggyőzőbben, hitelesen szólhasson jelenünkről. A négy ciklusra bontott gyűjtemény anyagát a Szépirodalmi Könyvkiadó rendezte sajtó alá.

RÓNAY GYÖRGY: FEKETE RÓZSA

Rónay György, kinek első verseit még Babits Mihály közölte a Nyugatban, számos regény, versekötet, kritika és esszégyűjtemény után

most ismét verseskötettel lepte meg olvasóit. A Szépirodalmi Könyvkiadónál megjelentetett igen szép kivitelű kötet mintegy húsz esztendő verterméséből ad bőséges válogatást. Disztingált, csöndes hangvételű és mély líraiságú versek ezek, melyeknek mindegyikét komoly műgond jellemzi.

MÁTE GYÖRGY: VIHAROS ÜDÜLÉS

Vajon van-e olyan ember, aki ne ismerné Máté György nevét? A felszabadulás óta rendszeresen jelentek meg szatirikus karcolatai a magyar lapokban, s a népszerű Görbe tükrő-rel — amelyben társadalmunk visszassá-gait állítja pellengérré —, ismertté tette magát. Nagy értékük szatírának, hogy a szocialista munka és szocialista erkölcs kifejlődésének kerékkötőit rendkívül bátran, de mindig a pártos kommunista író közvetlen tapasztalata alapján leplezik le. Amikor Máté írásait olvassuk, vele együtt mi magunk is meg vagyunk győződve arról, hogy ez a mi jelenünk a legszebb és a legkövetkezőbb a világon, csak a filiszteri szokások és erkölcsök rútnak, amelyeket ki kell gúnyolni, el kell távolítani az emberek tudatából. A Szépirodalmi Könyvkiadó helyesen celek-edett, amikor a szerző kötetét után jelentette a Viharos üdülés-t is.

KÁRPÁTI AUREL: TEGNAPTÓL MAIG

A Szépirodalmi Könyvkiadó ebben a kötetben gyűjtötte össze és adta közre az ismert író, kritikus és színháztörténész nagyobb igényű irodalomtörténeti tanulmányait. A cikkek, bírálatok, esszék során a magyar- és a világirodalom népszerű vagy elfelejtett nagyságai, régiek és modernek arcéle bontakozik ki az olvasó előtt. Aki szereti alaposan megismerni a klasszikusokat, annak nagyon ajánlatos tanulmányozni Kárpáti Aurél legújabb könyvét.

Fürdőruha-divat, 1961

Az idei nyár még a fürdőruha-divatban is a nőies formákat hozza. A kétrészes fürdőruha már nem divatos, alig-alig látni egyet-egyét elvétve, helyette az egybefüggő, különböző kivágásokkal. Főleg a fürdőruhák háta merészen kivágott. Ez az új vonal kellőképpen érvényre juttatja a szép nőies testvonalakat anélkül, hogy az izléstelen lenne. A fürdőruhához rövid strandkabát járul. Készülhet a fürdőruhával megegyező alapanyagból vagy színből harmonizáló egyszínű vászonból. A készen kapható banlon fürdőruhák mellett az egyszínű szatén, a csikos, pettyes, kockás, mintás kartonok és az élénk napsütötte színű vászon anyagokból készült fürdőruhák divatosak. Elütő színű paszpolozással ellenkező csikbeállításokkal díszíthető.

Türkiz fehér csikos karton fürdőruha merész háta kivágással ellentétes csíkozással. Hozzá ugyancsak csikos anyagból készült strandkabátot terveztünk. A matrós sálgallér levehető. (1. és 4. rajz.)

Narancs-, citromsárga-, fehér-fekete mintás vászon anyagból érdekes vonalú fürdőruha. Narancssárga paszpolozással. Ugyancsak ebből készült kiegészítőként a strandkabát, szintén narancs paszpolozással díszítve. (2. és 5. rajz.)

Fekete szatén fürdőruha mély kivágással. Csipőnél ovális háta kivágással. Hozzá sárga pi-kéhabattal, vastag többsoros fe-ovális háta kivágással. Hozzá sárga pi-